

Мурадъ, сега въ миръ съ Византійците, шауми да покори вассалитѣ на българските царе, които владѣхъ гравовете при полите на Родопа. Тези князозе сѫ били Драгашъ, синъ Жарковъ и Богданъ, на когото името слѣдъ врѣме е приложено на Молдавія. Той прѣдаде тѣзъ война на везиря си Хайрединъ паша и на юнака Евреноса, и двамата еще отъ Османово врѣме въ служба на царството побѣдѣли. Тѣ нападицкъ ненадѣйно на Драгаша и на Константина, завладѣхъ мѣстата Бурла, Искече (Скече), Марула и твърдините Кавала, Аврат-Хисаръ и Ферія, Драма, Сихна, които сѫ на пътя къмъ Сѣресъ даже и тозъ градъ, падицкъ въ рѫцѣ имъ, отчасти на-сила, а отчасти и съ мирно прѣдаванье за дань. Драгашъ и Богданъ бихъ плѣнени, и побѣдителъ са обнесе съ тѣхъ тѣй, както го изискваше злочестото имъ юнашество.

Съврѣменно съ тозъ походъ къмъ тесалските прибрѣжни градове, отивахъ и други два на сѣверъ дору отваждъ Стара-Планина, единътъ срѣщу Лазаря, сърбский деспотъ, а другиятъ противъ Шишмана, българский господарь. Мурадъ излѣзе прѣдъ Нишъ (1375) и послѣ 25 дена яко опираше тозъ градъ падиц въ рѫцѣ на Турци. Якши-бей синъ на Тимурташа, на чело на войската възлѣзе най-напрѣдъ на нишките стѣни. Лазаръ като чу че Нишъ падиц, попроси миръ и получи го подъ условие всяка година да дава по 1000 конника и 1000 фунта срѣбро. Въ ежата година Мурадъ прѣдложи миръ и на Шишмана, който, намѣсто дань, далъ сестра си за съпруга на побѣдителя.

Тѣй като са възвѣрнѣ миръ, Мурадъ прѣминъ първата зима въ новата си столица Едрене. Той сега едвамъ за първъ пътъ са понаслаждава на тишина отъ миръ, която трая шестъ години, а въ това врѣме той допълни и тури въ по-добъръ редъ войската си, даде на конниците военни удѣли, раздѣлены на малки или *тимари*, и големи или *зянсти*. Еничерскыйтъ полкъ добы и той нови нареди.

Подиръ тези наредби, Мурадъ като расправи нѣкои бѣркотии въ Азія, породени отъ уженваньето на сына му Бая-